

MIESIĘCZNIK SAMORZĄDOWY

GAZETA

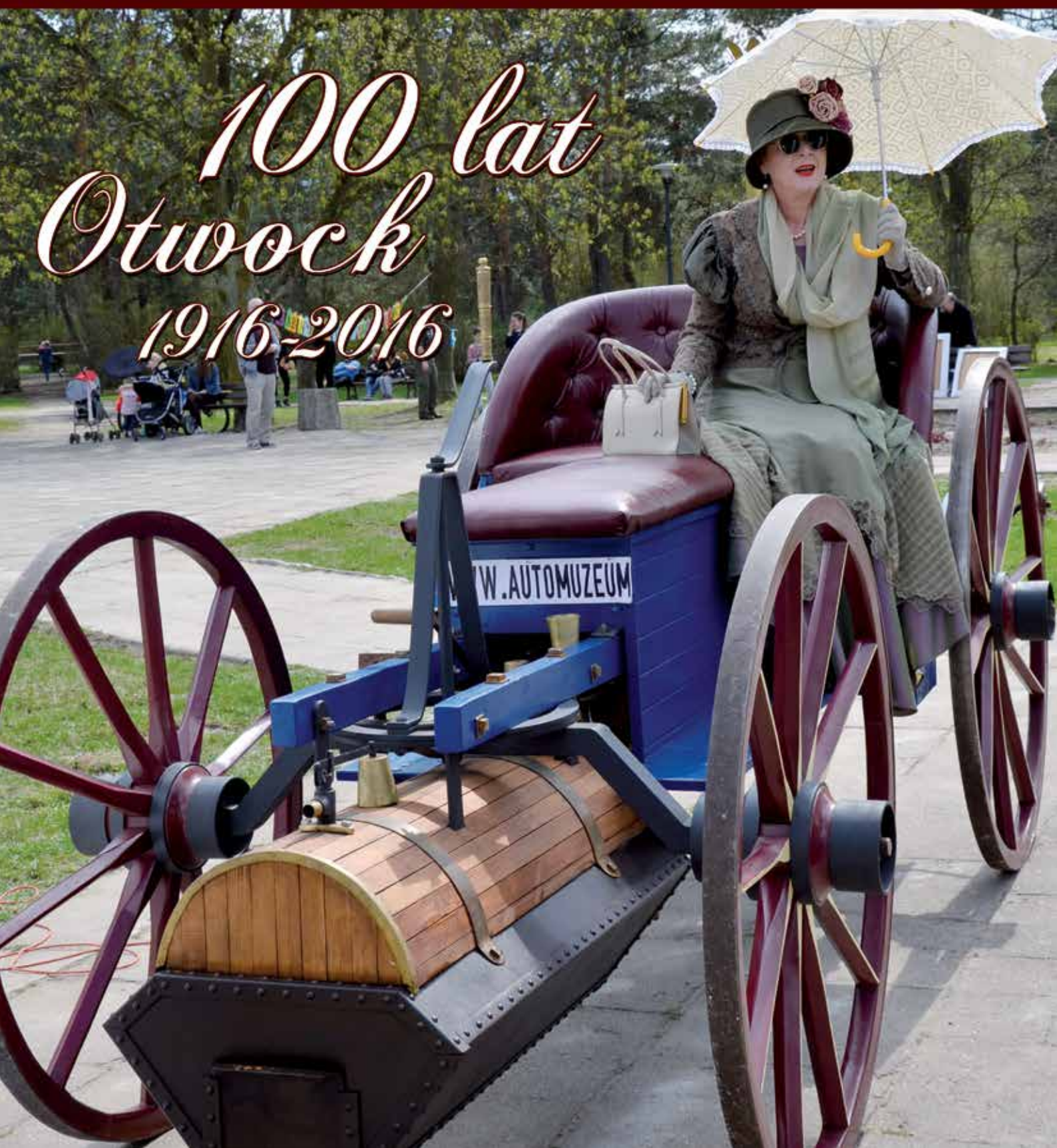

otwocka

WYDANIE SPECJALNE

Rok XXV ■ nr 4 (276) kwiecień
gazeta bezpłatna ■ ISSN 1234-0545

*100 lat
Otwock
1916-2016*

Od lewej: wiceprezydent Agnieszka Wilczek, prezes otwockiego koła ZKRPIBW Edward Krzemiński, wiceprezes zarządu wojewódzkiego ZKRPIBW Janusz Maksymowicz, prezydent Zbigniew Szczepaniak, Wanda Kościńska-Matczuk, Janusz Nosal

Zasłużeni dla kombatantów

Prezydent Miasta Otwocka Zbigniew Szczepaniak, dowódca Jednostki Strzeleckiej 1019 w Otwocku Janusz Nosal oraz działaczka społeczna Wanda Kościńska-Matczuk zostali odznaczeni za zasługi dla Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych.

Związek Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych jest największą organizacją kombatancką w Polsce. Ma charakter wielośrodowiskowy, zrzesza ludzi, którzy walczyli za ojczyznę oraz byłych więźniów, w tym przede wszystkim więźniów obozów koncentracyjnych i łagrów. Do otwockiego Koła Miejskiego ZKRPIBW należy łącznie prawie 100 osób. Trzydziestu stanowią członkowie zwyczajni, a pozostali to podopieczni związku. Średnia wieku członków związku wynosi 90 lat.

Wielkanocne zebranie kombatantów, które odbyło się w sobotę, 2 kwietnia, było okazją do wręczenia odznaczeń osobom zasłużonym dla otwockiego koła związku. – Nasza organizacja działa dzięki zaangażowaniu wielu ludzi dobrej woli – mówił prezes otwockiego koła Edward Krzemiński. – W uznaniu zasług i pracy na rzecz naszego związku wystąpiliśmy o odznaczenia dla osób, które pomagają nam dbać o kombatantów i naszych podopiecznych – dodał.

Na wniosek otwockiego koła, Mazowiecki Zarząd Wojewódzki ZKRPIBW postanowił przyznać odznaczenie prezydentowi Zbigniewowi Szczepaniakowi – „Za wybitne zasługi” oraz odznaczenia „Za zasługi”: Januszowi Nosalowi – dowódcy Jednostki Strzeleckiej 1019 i Wandzie Kościńskiej-Matczuk, członkini Zarządu Koła Miejskiego Związku. Uroczystej dekoracji dokonał wiceprezes Mazowieckiego Zarządu Wojewódzkiego Związku Janusz Maksymowicz.

Prezydent Miasta Otwocka
ORAZ
Rada Miasta Otwocka

mają zaszczyt zaprosić na uroczystości organizowane z okazji 225. rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja

PROGRAM UROCZYSTOŚCI 3.05.2016 r. (wtorek)

godz. 9.15
zgromadzenie zaproszonych gości i uczestników uroczystości przed kościołem

godz. 9.30
uroczysta msza święta w intencji Ojczyzny z udziałem pocztów sztandarowych – kościół pw. św. Wincentego à Paulo, ul. Kopernika 1

godz. 10.35
uroczystość patriotyczna przy obelisku
Marszałka Polski J. Piłsudskiego, ul. Kościuszki 18

godz. 12.00
pokaz umiejętności strzeleckich, przyrządzenie strzeleckie, turniej strzelecki z wiatrówek dla dzieci i dorosłych – Park Miejski

Wiceprezydent Agnieszka Wilczek składa wiązkę kwiatów przy pomniku „Golgota Wschodu”

Rodzina śp. Pawła Wypycha przy pomniku „Katyń 1940” w Otwocku

Wydawca: Urząd Miasta Otwocka
Redakcja: ul. Krucza 5, 05-400 Otwock, tel. 22 788 04 02;
fax: 22 779 42 25, e-mail: gazetaotwocka@otwock.pl
Redaktor naczelny: Marcin Gawrylik
Druk i oprawa: Poligrafia GREG, Otwock-Świerk

Skład: Olga Saracen
Zespół redakcyjny: Michał Retman
Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca, zastrzega sobie prawo do skrótów, adiacji i zmiany tytułów. Redakcja nie odpowiada za treść reklam, materiałów literackich, listów i ogłoszeń. Listy czytelników drukowane są w wersji oryginalnej. Nie drukujemy anonimów.

Szanowni Państwo

przedstawiamy Państwu kalendarz wydarzeń związanych z obchodami jubileuszu 100-lecia Miasta Otwocka z terminami, które udało się potwierdzić u organizatorów. Mamy nadzieję, że na podstawie zawartych w nim informacji będą Państwo mogli zaplanować swój udział w tych wydarzeniach, do czego gorąco zachęcamy. Staraliśmy się, aby w tym roku nie zabrakło niczego, dlatego proponować będziemy Państwu zarówno wydarzenia kameralne (wystawy, spotkania, spacer z historią), sportowe i turystyczne (biegi, rajdy, gry miejskie), teatralne, jak też duże imprezy plenerowe.

Pragniemy również poinformować, że instytucje kultury miasta i współpracujące z miastem organizacje starają się, w miarę możliwości, rozszerzać przedstawiony kalendarz o kolejne pozycje lub też pracować nad specjalnymi scenariuszami zaproponowanych imprez tak, aby w tym szczególnym dla nas roku miały charakter wyjątkowy. Zachęcamy zatem do aktywnego korzystania ze strony internetowej, na której zawsze znajdą Państwo aktualne informacje. O nadchodzących wydarzeniach informować będzie również system powiadamiania mieszkańców SMS-em, do korzystania z którego niezmiennie zachęcamy. Już dziś możemy poinformować, że 28 sierpnia w naszym mieście w ramach jednej z najbardziej popularnych tras koncertowych odwiedzi nas Lato z Radiem.

Otwocki koncert odbędzie się na zakończenie trasy, co gwarantuje nam wspaniałą zabawę i moc atrakcji. W ramach koncertu będziemy mogli podziwiać na scenie m.in. Arkę Noego, De Mono, T.Love oraz zespół Golec uOrkiestra.

Szykuje się wspaniała zabawa!

Tydzień Katyński

Uroczystościami przy pomniku „Golgota leśników polskich i ich rodzin” w Celestynowie oraz przy pomniku „Katyń 1940” mieszkańcy Otwocka uczcili Dzień Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej

W wigilię Dnia Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej Nadleśnictwo Celestynów, Gmina Celestynów i Klub Twórczego Myślenia zorganizowały w Centrum Edukacji Leśnej uroczystość poświęconą pamięci zamordowanych leśników. Tradycyjnie, obchody przy pomniku „Golgota leśników polskich i ich rodzin pomordowanych na Wschodzie w latach 1939–1948” rozpoczęto od mszy świętej, którą współcelebrowali: ks. Wiktor Ojrzyński, kapelan leśników i ks. Mirosław Wasiak, proboszcz parafii Wniebowzięcia NMP w Celestynowie. Ksiądz Ojrzyński w wygłoszonej homilii mówił o kamieniach ustawionych w CEL z wykutymi napisami miejsc kaźni Polaków, które są symbolem cierpienia pomordowanych. – Te kamienie to kule, od których ginęli Polacy na Wschodzie. Kamienie to także cierpienie ludzi podczas licznych wywozków na Wschód – mówił ksiądz kapelan. – Jednakże kamień to także symbol trwałości. Nie można ukamienować prawdy. Dziś postawy Polaków pomordowanych na Wschodzie i ich cierpienie powinny być i są naszym wzorem – dodał. Ksiądz Wiktor Ojrzyński homilię zakończył wyrecytowaniem wiersza Czesława Kałkusińskiego „Poległym cześć zaklęta w kamieniu”.

Po mszy świętej zebranych powitał nadleśniczy Artur Dawidziuk, który przypomniał rolę leśników w obronie

Polski przed najeźdźcami w 1939 roku. – Za czynny i wzorowy udział w walce leśnicy byli traktowani w tak samo brutalny sposób, jak oficerowie wojskowi – mówił nadleśniczy. Według najnowszych badań historyków w miejscach kaźni na Wschodzie zginęło 724 leśników oficerów. Wspominał ich płk. Zbigniew Zieliński. Były Sekretarz Stanu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych mówił także o konieczności walki o pamięć pomordowanych.

Nadleśnictwo Celestynów przekazało Szkole Podstawowej w Celestynowie pieczę nad drzewkami dębowymi i przypisanymi do nich tabliczkami z nazwiskami leśników zamordowanych na Wschodzie. Przez najbliższy rok to właśnie uczniowie SP w Celestynowie będą opiekowali się parkiem pamięci w Centrum Edukacji Leśnej. Uroczystość patriotyczną uświetnił apel poległych wykonany przez uczniów klasy mundurowej Zespołu Szkół w Karczewie, udział pocztów sztandarowych oraz złożenie wieńców przy pomniku „Golgota leśników polskich i ich rodzin pomordowanych na Wschodzie w latach 1939–1948”. Miasto Otwock reprezentowała na uroczystości wiceprezydent Agnieszka Wilczek, która złożyła wiązkę kwiatów w asyście Straży Miejskiej.

W niedzielę, 17 kwietnia odbyła się natomiast uroczystość przy pomniku „Katyń 1940” zorganizowana przez Gimnazjum nr 2 w Otwocku. Szkoła przekazała patronat nad pomnikiem Zespołowi Szkół nr 2. Uczniowie gimnazjum zaprezentowali pieśni patriotyczne dla uczczenia zamordowanych Polaków na Wschodzie. Oprócz władz samorządowych w uroczystości wzięła udział rodzina Pawła Wypycha, ministra w Kancelarii Prezydenta RP, który zginął w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem. ■

Opieka nad bezdomnymi zwierzętami powierzona TOZ

Schronisko w Celestynowie zajmie się bezdomnymi zwierzętami z terenu Otwocka

Miasto Otwock powierzyło Schronisku dla bezdomnych zwierząt w Celestynowie działającemu w strukturach TOZ zadania z zakresu opieki nad bezdomnymi zwierzętami. Schronisko będzie odpowiadało za kastrację/sterylizację bezdomnych zwierząt, ich znakowanie, odławianie, zapewnienie miejsca w schronisku, całodobową opiekę weterynaryjną po odłowieniu zwierzęcia, a także za poszukiwanie nowych właścicieli.

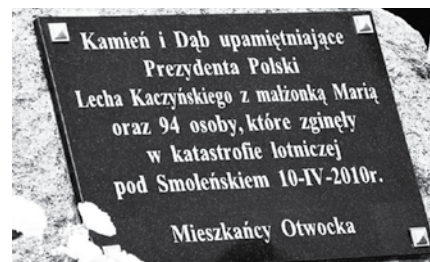
Osobą odpowiedzialną za realizację umowy z Miastem Otwock jest Łukasz Balcer.

tel. 22 789 70 61, 602 378 437

Szósta rocznica katastrofy rządowego samolotu

W piątek, 8 kwietnia, w kościele Matki Bożej Królowej Polski na otwockich Kresach odbyła się uroczystość religijno-patriotyczna. Wzięli w niej udział mieszkańcy oraz władze miasta Otwocka

Z inicjatywy Klubu Twórczego Myślenia oraz księży parafii Matki Bożej Królowej Polski w Otwocku w piątek, 8 kwietnia, odbyła się uroczystość odsłonięcia tablicy upamiętniającej katastrofę rządowego samolotu pod Smoleńskiem. W uroczystości wzięli udział mieszkańcy, przedstawiciele miasta oraz poczty sztandarowe otwockich szkół. Uroczystego odsłonięcia tablicy dokonali: prezydent Otwocka Zbigniew Szczepaniak, przewodniczący Klubu Twórczego Myślenia Jan Górzny-

ski oraz ksiądz prałat Włodzimierz Jabłonowski. Obok tablicy przed kilkoma laty został posadzony dąb, na którym zawisła szarfa z wieńca wiezionego przez śp. prezydenta Lecha Kaczyńskiego do Katynia. Po złożeniu kwiatów i przemówieniach uczniowie z ZSEG – klasy mundurowej – przeprowadzili apel poległych. Po uroczystości odbyła się msza święta w intencji ofiar, które zginęły w katastrofie rządowego samolotu 10 kwietnia 2010 roku. ■

„Dzielmy się dobrymi doświadczeniami”

Z inicjatywy Ogniska TKKF „Apollo” Otwock nasze miasto odwiedzi delegacja z miasta bliźniaczego Lennestadt. Tematem przewodnim wizyty będzie „Współpraca samorządów w ramach miast partnerskich”

Projekt, w ramach którego delegacja z miasta bliźniaczego Lennestadt będzie gościła w naszym mieście i kraju, został dofinansowany przez Fundację Współpracy Polsko-Niemieckiej. W wizycie weźmie udział 74 mieszkańców Niemiec, a towarzyszyć im będzie 64 Polaków. Uczestnicy w ciągu pięciodniowej wizyty będą uczestniczyć w warsztatach pn. „Wzorcowe modele współpracy samorządów” oraz pracować nad ramowym planem współpracy na najbliższe lata. Na zakończenie wizyty delegacja odwiedzi były nazistowski obóz zagłady w Oświęcimiu.

Projekt: „Dzielmy się dobrymi doświadczeniami” – spotkania i warsztaty na temat „Współpracy samorządów w ramach miast partnerskich” opiera się na długoletniej współpracy między miastami Otwock (Polska) i Lennestadt (Niemcy). Takie inicjatywy mają na celu wzmocnienie relacji partnerskich poprzez wprowadzenie nowych wspólnych działań i tym samym wzmocnienie oraz pogłębienie wymiany partnerskiej w dziedzinie kultury, sportu i turystyki. Projekt w głównej mierze opiera się na wspieraniu i wzmacnianiu współpracy między miastami bliźniaczymi poprzez:

- lepszą koordynację reklamy, prezentacji i informacji o ofertach (zarówno na stronach in-

- ternetowych miast, jak i wspólnej platformy internetowej z bliźniaczych miast),
- wymianę kulturową w dziedzinie muzyki, teatru amatorskiego, malarstwa, sztuki użytkowej, fotografii,
- rozbudowę i intensyfikację kontaktów między instytucjami kultury,
- wymianę informacji w dziedzinie sportu amatorskiego, udział sportowców amatorów na zawodach sportowych w obu miastach i regionalnych imprezach sportowych,
- wspieranie istniejących oraz inicjowanie nowych kontaktów pomiędzy zrzeszeniami turystycznymi i organizacja spotkań mających na celu wymianę doświadczeń i nawiązywanie współpracy. ■

III Bieg Wąskotorowy na stulecie

III BIEG WAŃKOTOROWY

Dwa lata temu z okazji 100-lecia zakończenia budowy tej kolei zrealizowano I edycję Biegu Wąskotorowego. W sobotę, 16 kwietnia, odbył się III Bieg Wąskotorowy zorganizowany przez uczniów Gimnazjum i Liceum im. św. Tomasza z Akwinu. Uczestnicy konkurowali w 4 kategoriach – bieg na dystans 10 km, w którym wzięło udział 226 osób, bieg na dystans 3,5 km – 111 osób, Nordic Walking na dystans 7 km, w którym uczestniczyło 44 osób oraz mini na dystansie 50, 150 i 400 metrów dla dzieci. Uczestnicy biegu w kategorii OPEN wystartowali spod karczewskiej „ciuchci” – godzina startu (14:03) była nieprzypadkowa, bowiem jest związana z historycznym rozkładem jazdy kolejki. Następny w kolejności był marsz Nordic Walking, którego start miał miejsce podczas festynu rodzinnego w Parku Miejskim. Wspólna meta dla wszystkich uczestników znajdowała się przy Gimnazjum i Liceum im. św. Tomasza z Akwinu w Józefowie, gdzie zostali udekorowani medalami przez: Burmistrza Karczewa Władysława Łokietka, Wiceprezydenta Miasta Otwocka Agnieszkę Wilczek i Wicestarostę Pawła Rupniewskiego. W czasie III Biegu Wąskotorowego w otwocim Parku Miejskim odbył się piknik rodzinny. Dla uczestników przygotowano liczne konkursy i zabawy. Na scenie przedstawiono pokaz mody

Dnia 16 kwietnia 1914 roku zakończyła się budowa Wąskotorowej Kolei Jabłonowskiej, która kursowała na linii Karczew – Otwock – Józefów – Wawer. W tym roku odbyła się trzecia edycja Biegu Wąskotorowego

zorganizowany przez uczniów otwockich szkół, Teatr Yorick zaprezentował sztukę w repertuarze szekspirowskim, wystąpił także zespół Seniores Ramoles Granda Banda. W trakcie pikniku można było oglądać stare automobile, zagrać w żywe szachy, wziąć udział w grze terenowej, przejechać się bryczką oraz odbyć „historyczny” spacer po parku. Najmłodsi uczestnicy mieli możliwość konkurować w biegach na krótkich odcinkach. Tegoroczna trasa biegu „Wąska Dycha” o długości 10 km wiodła przez park miejski, z tego miejsca startował także wyścig Nordic Walking (7 km). Uroczysta komenda startu tej kategorii zawodników należała do Prezydenta Miasta Otwocka Zbigniewa Szczepaniaka.

Wąska Dycha 10 km (kat. open)

1. Robert Świecak 00:34:03
2. Marcin Krysik 00:34:15
3. Oskar Wojtalik 00:34:53

Trójka po torze 3,5 km (kat. open)

1. Paweł Kowalski 00:11:19
2. Kamil Niewczas 00:11:28
3. Sylwester Wojda 00:12:26

Nordic Walking 7 km (kat. open)

1. Robert Gański 00:42:54
2. Jerzy Bochenek 00:50:58
3. Ewa Mazek 00:52:33

Sprzątanie po zimie

Co roku po zakończeniu „akcji zima” Miasto Otwock przystępuje do porządkowania miejscowości

Za utrzymanie porządku po zimie na chodnikach, jezdniach oraz parkingach odpowiada wyłoniona w przetargu firma AG Kompleks (podwykonawcą jest firma Remondis sp. z o.o.). Wartość umowy, na mocy której prace porządkowe w naszym mieście będą trwały od 25 marca do 15 kwietnia, wynosi 123 tys. zł. W tym czasie z jezdni, chodników i parkingów jest usuwany piasek, który w okresie zimowym rozsypywano razem z solą. Na początku kwietnia zostanie wyłoniona firma, która zajmie się porządkowaniem i pielęgnacją zieleni na terenie miasta.

W sobotę, 16 kwietnia, otwockcy radni wraz z pracownikami Urzędu Miasta i mieszkańcami Otwocka sprząтали miasto. W sumie zebrano ok. 44 tony odpadów!

Stanowisko Prezydenta Mi

dot. Listu otwartego mieszkańców do Prezydenta Miasta Otwocka (LO 25 kwietnia br.)

Szanowni Mieszkańcy Otwocka,

Dziękując za wszelkie Państwa uwagi i komentarze zawarte w „Liście otwartym mieszkańców do Prezydenta Miasta Otwocka” pragnę dziś wyjaśnić kilka zawartych w nim stwierdzeń, które uważam za błędne. Niektóre tezy zawarte w liście mijają się z rzeczywistością.

W liście zawarto tezę mówiącą, że wydanie 13 mln zł mogłoby być wielką okazją, pod warunkiem, że nie kupuje się „kota w worku”. Otóż już od stycznia br. gazety otwockie informowały o przejęciu spółki Amest Kamieńsk, największej i najbardziej dochodowej instalacji będącej w posiadaniu większościowego udziałowca spółki SATER-Otweek. Przekaz był bardzo czytelny, włoski operator wycofuje się z rynku polskiego. Było tylko kwestią czasu, kiedy zostanie złożona Gminie Otweek propozycja wykupu udziałów w spółce. Należało się do tego odpowiednio wcześniej przygotować poprzez np. zlecenie wyceny udziałów w spółce SATER-Otweek (dla potrzeb ewentualnego wykupu). Tymczasem radni zakwestionowali zasadność postępowania, które miało na celu przygotowanie takiej wyceny udziałów. Odrzucili także możliwość nabycia całościowego pakietu udziałów w Spółce dla Miasta Otweek.

Należy podkreślić, że gdyby radni zagłosowali za wykupieniem udziałów, to rozpocząłby się właściwy i wskazany w tym przypadku proces negocjacji, na końcu którego można byłoby podjąć wiążącą decyzję. Nie oznaczałoby, że Gmina Otweek musiałaby te udziały bezwzględnie nabyć. Dałoby to możliwość Miastu Otweek i Radnym, iż Gmina i Amest usiadłyby do stołu negocjacyjnego i omawiały warunki umowy.

Okres negocjacji pozwoliłby Gminie na przeprowadzenie komplementarnej analizy działalności spółki (sytuację prawną, ekonomiczną, perspektywę, umowy, zobowiązania etc.). Po takich czynnościach Miasto Otweek i Radni mieliby pełny obraz firmy SATER-Otweek. Istotne jest to, że dopiero na końcu negocjacji można by było podjąć racjonalną decyzję, co do ewentualnego wykupu udziałów. Dlatego też pozbawienie dziś mieszkańców Otwocka możliwości pozyskania pełnej wiedzy włączając w to wiedzę z zakresu tzw. tajemnicy handlowej Spółki, poprzez odmowną decyzję radnych należy uznać za irracjonalną, nieprofesjonalną i na szkodę mieszkańców naszego Miasta.

Powstały także następujące Państwa wątpliwości: „Kto będzie ponosił koszty związane z niewłaściwą eksploatacją, nadmiernym składowaniem odpadów (zbyt wysoka góra śmieci), rekultywację, kosztami przeglądów ekologicznych i badań miejscowej ludności?”. Chcę przypomnieć Państwu fakt, że składowisko było wielokrotnie kontrolowane przez uprawnione do tego instytucje i nieprawdą jest, jakoby było niewłaściwie eksploatowane. Rzędna składowania 157,2 m n.p.m jest zapisana w pozwoleniu zintegrowanym z dnia 12 lipca 2007 roku i nigdy nie była przekroczona. Jeśli chodzi o badania ludności, to należy zapytać, dlaczego spółka miałaby je przeprowadzać? Badania okresowe przechodzą jedynie pracownicy spółki, u których nigdy nie stwierdzono niepokojących objawów związanych z pracą na składowisku.

Na Nadzwyczajnej Sesji Rady Miasta dnia 25 marca 2016 roku, Radnym został przedstawiony oficjalny bilans spółki za 2015 r. a nie jak napisano w liście „jakiś nieoficjalny”.

asta Otwocka

Informacje o umowach są tajemnicą handlową, ale tak jak zostało podkreślone wcześniej, siadając do negocjacji z firmą Amest można się by było z tego typu informacjami wówczas zapoznać. Co zaś się tyczy zobowiązań spółki, to informacje na ten temat są zawarte w bilansie spółki.

W dalszej części „mieszkańcy” rozwodzą się nad nadzorowaniem działalności spółki przez przedstawicieli Urzędu Miasta Otwocka. W tym miejscu należy przypomnieć, że Miasto Otwock jako mniejszościowy udziałowiec nie ma wpływu na strategiczne działania spółki, ale może je kontrolować, chociażby pod kątem zgodności z prawem podejmowanych decyzji. Należy

zwrócić uwagę, że Amest nie utrudnia dostępu do informacji dla przedstawicieli Prezydenta w spółce, jedynie nie zgadza się na ujawnianie informacji objętych tajemnicą Spółki.

Rozumiejąc Państwa argumenty, pragnę zapewnić, że Miasto Otwock dokłada i dołoży wszelkich starań aby ograniczyć kwestię uciążliwości zapachowych dla naszych mieszkańców. Zwracam się też do Radnych Miasta Otwocka o współpracę w temacie rozwiązania tego problemu. Jest to temat dla nas wszystkich bardzo trudny, dlatego też proszę przedstawicieli Rady Miasta o pisemne składanie wszelkich pomysłów i sugestii do naszego Urzędu celem podjęcia z Państwem realnej współpracy dla dobra mieszkańców.

*Łączę wyrazy szacunku,
Prezydent Miasta Otwocka*

„Środowiskowe Praktyki u Prezydenta”

Przed nami pierwsza edycja programu „Letnich, środowiskowych praktyk studenckich” realizowanego w Urzędzie Miasta Otwocka.

Korzyści? - To szansa na zdobycie pierwszych doświadczeń zawodowych w nowoczesnym i zarządzanym zgodnie z najwyższymi standardami urzędzie.

Dla kogo? - W pierwszej kolejności zachęcamy do udziału studentów studiów stacjonarnych, szczególnie zameldowanych w Otwocku i studiujących na uczelniach państwowych na terenie województwa mazowieckiego. Oczywiście zachęcamy także studentów zameldowanych na Mazowszu i studiujących na innych uczelniach niż państwowe. Warunkiem przyjęcia zgłoszenia jest zaliczony pierwszy rok studiów. Wśród chętnych przeprowadzimy krótkie rozmowy i wyłonimy osoby, które zdobędą wiedzę na temat funkcjonowania samorządowej jednostki organizacyjnej w dziedzinie ochrony środowiska. Preferujemy kierunki studiów związane z zadaniami realizowanymi przez nasz urząd.

Kiedy? - Praktyki odbywać się będą w miesięcznych turach. Obejmą trzy wakacyjne miesiące: lipiec, sierpień, wrzesień. Rekrutacja ruszy 16 maja 2016 r. i potrwa do 10 czerwca 2016 r.

Zachęcamy do śledzenia naszej strony internetowej:

www.otwock.pl/ochrona-środowiska oraz do kontaktu mailowego: kadry@otwock.pl.

Inwestycje drogowe w Otwocku ruszyły!

Majowej ciąg dalszy

Na początku maja rozpoczną się prace mające na celu wykonanie dalszej części ciągu pieszo-rowerowego w ul. Majowej – od ul. Bagatela do ul. Otwockiej. Za wykonanie zadań zawartych w umowie będzie odpowiadała firma BRUK-BUD. Inwestycja powinna zostać oddana do użytku na początku wakacji.

II etap Giżyckiej

Rozpoczęła się budowa jezdni w ul. Giżyckiej na odcinku ul. Okrzei do działki 49/6 obr. 19. Inwestycja będzie kontynuacją modernizacji drogi, która rozpoczęła się w ubiegłym roku. Podobnie jak w pierwszej części inwestycji droga zostanie wybudowana z kostki betonowej. Wykonawca – Przedsiębiorstwo Budowlane MELTOR sp. z o.o. będzie miało 39 dni kalendarzowych na oddanie drogi do użytku.

Ul. Gałczyńskiego będzie utwardzona

Zadanie inwestycyjne polegające na utwardzeniu z kostki betonowej ul. Gałczyńskiego szybko postępuje. Obecnie inwestycja znajduje się na etapie budowy kanalizacji deszczowej. Przedsięwzięcie realizuje firma TOMIRAF, która wg umowy ma oddać ulicę do użytku do 21 maja 2016 roku.

Sołeczka z progami

Właśnie rozpoczęto inwestycję pod nazwą Budowa jezdni ul. Sołeczkiej. W ramach zadania wykonana będzie budowa jezdni na odc. od ul. Tysiąclecia do ul. Okrzei. Umowa z wykonawcą została podpisana 15 kwietnia 2015 roku. Wykonawca PHU Towemo Monika Szczygieł ma 40 dni roboczych na wykonanie budowy. Wyna-

grodenie wykonawcy wynosi prawie 273 tys. zł. Nawierzchnia drogi o szerokości 5 m oraz długości 515 m zostanie wykonana z kostki betonowej. Odwodnienie drogi będzie zapewnione poprzez pobocze chłonne po obu stronach drogi oraz wpust uliczny z osadnikiem i drenażem rozsączającym przy ul. Okrzei. Na ulicy zostaną wykonane 3 progi zwalniające.

Księżycowa

Ruszyła inwestycja w ul. Księżycowej na odcinku od ul. Wroniej do ul. Zygmunta: zakończono postępowanie przetargowe na wyłonienie projektanta. Dnia 21 kwietnia 2016 roku ma nastąpić podpisanie umowy na wykonanie projektu. Termin wykonania projektu wynosi 60 dni od daty podpisania umowy. Nawierzchnia będzie wykonana z kostki betonowej.

Ciąg pieszo-rowerowy Narutowicza

Drogowcy zakończyli budowę odcinka nowej trasy w Śródborowie. Ciąg pieszo-rowerowy wybudowano wzdłuż ul. Narutowicza. Roboty objęły odcinek od skrzyżowania z ul. Warszawską do skrzyżowania z ul. Górecką. Równolegle wzdłuż tej ulicy zmodernizowany został chodnik – od kościoła do przedszkola przy ul. Kubusia Puchatka

Szanowni Mieszkańcy Otwocka, dzielnicy osiedla Stadion, po kilku miesiącach robót budowlanych mamy nowy parking z nowym postojem TAXI przy ul. Karczewskiej vis-à-vis szpitala Batorego. To piękna wizytówka naszego miasta od strony wjazdu do Gminy Karczew. Życzę Państwu bezpiecznego parkowania i szerokiej drogi – Radny Miasta Otwocka Marek Leśkiewicz

ul. Majowa

ul. Sołecka

ul. Giżycka

ul. Księżycowa

Droga rowerowa przy ul. Narutowicza,
w kierunku ul. Góreckiej

ul. Gałczyńskiego

Parking przy ul. Karczewskiej

Izba Pamięci Żołnierzy AK

W Zespole Szkół Ekonomiczno-Gastronomicznych w Otwocku otworzono Izbę Pamięci poświęconą Żołnierzom Armii Krajowej VII Obwodu „Obroza”

Uroczyste otwarcie Izby Pamięci poświęconej Żołnierzom Armii Krajowej odbyło się 16 kwietnia 2016 r. w Zespole Szkół Ekonomiczno-Gastronomicznych w Otwocku.

W uroczystości wzięli udział: prezydent Otwocka Zbigniew Szczepaniak, płk dr Grzegorz Roslan z Komendy WSO SP w Dęblinie, mjr Dariusz Brzeziński – przedstawiciel Komendanta WKU w Garwolinie, Agnieszka Dąbrowska – pracownik UM Otwocka i opiekun nad środowiskiem kombatanów w Otwocku oraz przedstawiciele powiatu, kombatan ci, dyrekcja, przewodniczący rady rodziców i uczniowie. Inicjatorem powstania projektu i organizowanej uroczystości był szef zespołu wykonawców, nauczyciel przysposobienia wojskowego i edukacji dla bezpieczeństwa, dowódca JS 1019 ZS „Strzelec” OSW im. Żołnierzy AK IV Rejonu „Fromczyn” mjr rez. Janusz Nosal.

Uroczystość rozpoczęła się od podniesienia flagi państwowej oraz pokazu musztry parady w wykonaniu uczniów klasy wojskowej. Następnie wszyscy uczestnicy udali się do Sali, w której znajduje się Izba Pamięci. Projekt plastyczny i wyposażenie Izby pod względem merytorycznym i technicznym wykonali uczniowie ZSEG. Uroczystego otwarcia dokonali wszyscy zaproszeni goście: prezydent miasta, obecni kombatan ci, przedstawiciele jednostek wojskowych w Garwolinie i Dęblinie, przedstawiciele powiatu oraz dyrekcja szkoły. W Izbie Pamięci znajduje się m.in. hełm żołnierza niemieckiego z okresu II wojny światowej – znaleziony w lesie w miejscowości Dąbrówka, elementy umundurowania i

wyposażenia przekazane z prywatnej kolekcji jednego z uczniów Michała Wileńskiego, kserokopie różnych dokumentów związanych z postacią dowódcy oddziału specjalnego IV Rejonu „Fromczyn” Zygmunta Migdalskiego oraz zdjęcia podarowane przez środowisko kombatanów przedstawiające miejsca pamięci AK. Ponadto na ścianie umieszczono gablotę ze sztandarem Armii Krajowej VII Obwodu „Obroza” i został namalowany mural przedstawiający

znak Polski Walczącej oraz Flagę Polski. Opiekunem Izby są uczniowie klas mundurowych szkoły-strzelcy JS 1019 ZS „Strzelec” OSW. Izba Pamięci została sfinansowana przez ZSEG w Otwocku.

Obok Sali, w której znajduje się Izba Pamięci, zawisła gablota ze sztandarem Kombatanów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych. Gablota została sfinansowana przez Prezydenta Miasta Otwocka.

90 lat otwockiego teatru

Podczas Międzynarodowego Dnia Teatru zainaugurowano 90-lecie działalności otwockiego Teatru Miejskiego im. Stefana Jaracza

Amatorski Teatr Miejski imienia Stefana Jaracza w Otwocku obchodzi w tym roku jubileusz 90-lecia działalności. W ramach obchodów Międzynarodowego Dnia Teatru w niedzielę, 3 kwietnia, zespół otwockich aktorów pod kierunkiem Krzysztofa Czekajewskiego przygotował premierę spektaklu „Para nie do pary”. Przed spektaklem Otwockie Centrum Kultury prowadzące teatr zorganizowało galę jubileuszową z okazji 90-lecia teatru. Uroczystość prowadził aktor Fabian Kocieński. W gali wziął udział m.in. Bohdan Russek, syn Stanisława Russka, jednego z założycieli teatru i wieloletniego reżysera, zawitali także samorządowcy oraz aktorzy – byli i obecni.

Życzenia aktorom, reżyserom i wszystkim osobom związanym z teatrem złożyli: prezydent Zbigniew Szczepaniak, przewodnicząca Komisji Kultury Sejmiku Województwa Mazowieckiego Bożena Żelazowska i wiceprezydent Agnieszka Wilczek. Władze miasta uhonorowały ponadto zasłużonych dla teatru reżyserów: Małgorzatę Maleś, Krzysztofa Czekajewskiego, Edwarda Garwolińskiego i Tadeusza Hankiewiczza. – „Złote Sosenki”, które dziś mamy zaszczyt Państwu wręczyć, są uznaniem dla Waszej pracy w otwockim teatrze – mówił prezydent Szczepaniak. – Historia teatru nierozdzielnie łączy się z historią naszego miasta, które w tym roku także obchodzi swój ju-

bileusz. Otwock otrzymał prawa miejskie w 1916 roku, a pierwsza grupa teatralna powstała zaledwie 10 lat później. Teatr podobnie jak miasto przeżywał w swojej historii lepsze i gorsze chwile. Cieszę się, że w roku jubileuszowym dla miasta Otwocka i jego teatru już za kilka miesięcy będziemy mogli spotkać się ponownie na jeszcze piękniejszej uroczystości. Jesienią planujemy oddanie do użytku zmodernizowanego i w pełni przystosowanego dla aktorów i publiczności budynku teatru miejskiego – dodał prezydent. Podziękowania skierowano także do wszystkich aktorów otwockiego teatru.

Po spektaklu publiczność otrzymała publikację wydaną z okazji 90-lecia teatru „Amatorski Teatr Miejski im. Stefana Jaracza 1916–2016”.

Otwock

1916-2016

Władze miasta optymistycznie liczyły na dalszy wzrost liczby kuracjuszy i letników. Podjęły, jak się okazało, ryzykowną decyzję.

Zaciągnęły olbrzymi kredyt na budowę domu zdrojowego – Kasyna. Przewidywały, iż legalny hazard przyniesie miastu znaczne dochody. Monumentalny gmach wzniesiono w latach 1927–1933, według projektu Władysława Leszka Horodeckiego i Feliksa Michalskiego. Ale władze centralne nie zgodziły się na utworzenie w Otwocku domu gry. W gmachu otwarto więc restaurację, kawiarnię, salę balową i teatralną, kino i pokoje do gier klubowych.

Splata długów spowodowanych budową Kasyna była dużym obciążeniem dla budżetu miasta, zwłaszcza że na przełomie lat 20. i 30. nasilił się ogólnoswiatowy kryzys ekonomiczny. W 1931 roku liczba przyjezdnych (13,2 tys.) była mniejsza od liczby mieszkańców (14,5 tys.). Wyzwaniem dla władz Otwocka stała się walka z bezrobociem. Zaczęto organizować roboty publiczne, które były zbyt skromne w stosunku do potrzeb.

W tym trudnym czasie, w 1932 roku, do Otwocka przyłączono znaczne tereny. Były to przede wszystkim Kresy, a także Śródborów i Soplicowo. Obszar miasta wynosił już ponad 16 km². Kresy zamieszkiwała na ogół uboższa ludność, kulturowo związana z Urzeczem (zwłaszcza ze wsią Nadbrzeż). Soplicowo i Śródborów zostały założone na początku lat 20. według projektów odwołujących się do idei miasta – parku leśnego. Udziałowcami tych osiedli były osoby z zamożniejszych sfer. Na rozległych działkach zbudowano domy, wille i pensjonaty, często zaprojektowane przez najbardziej uznanych architektów warszawskich i pełne ciekawych rozwiązań utrzymanych w stylu modernistycznym. Spośród licznych pensjonatów w Śródborowie najbardziej okazałym obiektem była Śródborowianka. Obok wybudowano przystanek kolejowy. Interesy lokalnej wspólnoty reprezentowało Towarzystwo Przyjaciół Śródborowa.

Gmach Kasyna stał się jedną z wizytówek Otwocka, i to nie tylko dla przyjeżdżających do uzdrowiskowego miasta.

Stało się to dzięki temu, że budynek został wykorzystany jako miejsce akcji filmu „Manewry miłosne”, którego premiera odbyła się w grudniu 1935 roku.

Był to kolejny ważny rok w dziejach Otwocka, symbolizujący zakończenie kryzysu ekonomicznego. Zostało wtedy otwarte Sanatorium Wojskowe – czteropiętrowy, nowoczesnie wyposażony gmach, zaprojektowany przez Edgara Norwertha. Komendantem Sanatorium został mjr dr Michał Telatycki. Również w 1935 roku wojewoda warszawski zatwierdził statut Uzdrowiska Otwock. Powołana została Komisja Klimatyczna, do której zadań należało m.in.: zarządzanie funduszem kuracyjnym, ustalanie wysokości taks i opłat, wydawanie zarządzeń sanitarnych, opinii i przepisów budowlanych. W 1936 roku przejawem nowoczesnych zmian stało się zelektryfikowanie linii kolejowej na trasie Otwock – Pruszków.

Realizowane były nowe inwestycje miejskie. Największe znaczenie miała modernizacja sieci elektrycznej (z prądu stałego na prąd zmienny), a także rozpoczęcie budowy wodociągów i kanalizacji. Tu jednak pojawił się problem. Władze centralne i wojewódzkie nie chciały zgodzić się na uruchomienie kanalizacji do czasu budowy oczyszczalni ścieków. W mieście - uzdrowisku jedynymi zakładami produkcyjnymi (oprócz elektrowni) był młyn motorowy i piekarnia mechaniczna, a w sąsiednim Teklinie działała cegielnia należąca do Adolfa Goldmana. Przez wiele lat teklińskie cegły były transportowane kolejką konną do stacji w Otwocku. Lawinowo rosła liczba przyjeżdżających. W 1938 roku było ich prawie 40 tysięcy, dwa razy więcej niż stałych mieszkańców miasta.

Otweek był miastem dwóch społeczności – żydowskiej i chrześcijańskiej.

Już na progu niepodległości, latem 1919 roku, przedstawiciele obu grup porozumieili się w sprawie sposobu wyłonienia nowej Rady Miejskiej. Uzgodnili, iż w jej skład wejdzie 13 chrześcijan i 11 Żydów. Burmistrzem miał zostać chrześcijanin, a jego zastępcą Izraelita.

W 1938 roku Żydzi stanowili ponad 55% mieszkańców (wśród przyjeżdżających wskaźnik ten był znacznie wyższy). Żydzi byli właścicielami ok. 80% sklepów, warsztatów oraz pensjonatów. Zdecydowanie dominowali wśród lekarzy.

Ludność żydowska była zróżnicowana pod względem warunków i stylu życia.

W tzw. Miasteczku (na zachód od stacji kolejowej) skupiły się głównie biedne oraz średniozamożne rodziny, zajmujące się drobnym handlem i rzemiosłem. Natomiast w dzielnicy willowej, zwłaszcza w Śródborowie, mieszkało wielu bogatych Żydów, często zasymilowanych. Prawie wszystkie miejsca życia religijnego – siedziba Gmina Wyznaniowej Żydowskiej, bożnice, mykwa i rzeźnia rytualna – początkowo znajdowały się w rejonie Miasteczka. Cmentarz zlokalizowany był na pograniczu Karczewa i Otwocka. W końcu lat 20. wybudowano dwie nowe synagogi. Jedna z nich – parterowa, w stylu klasycystycznym – stała na posesji małżonków Szlamy i Chawy Goldbergów przy ul. Warszawskiej. Drugą wzniesiono na posesji Małki Weinberg u zbiegu ulic Reymonta i Młodziej (Żeromskiego). Był to dwukondygnacyjny gmach w stylu modernistycznym.

Wizerunek życia mieszkańców otwockiego Miasteczka przedstawił Symcha Symchowicz w książce „Pasierb nad Wisłą”. Z odległego Toronto opisał utracony świat dzieciństwa i młodości, świat, którego centrum stanowiła ulica Świdzka. Wśród otwockich Żydów działały różne nurty polityczne. Największe wpływy zyskały ugrupowania syjonistyczne i socjalistyczne. Zwolenników miał też nurt komunistyczny. Działały stowarzyszenia

kulturalno-oświatowe (m.in. *Jabne i Torbut*) oraz *Towarzystwo Opieki nad Sierotami i Dziećmi Opuszczonymi Centos*.

Stowarzyszenia te prowadziły również własne szkoły. Największe znaczenie miała jednak *Talmud Tora*, funkcjonująca przy Gminie Wyznaniowej i współfinansowana przez Magistrat. Zapewniała ona bezpłatną naukę dla około 100 dzieci z najuboższych rodzin. Szkoły żydowskie najczęściej miały charakter religijny, niektóre zaś propagowały treści syjonistyczne. Dla dziewcząt powstała ortodoksyjna szkoła *Bejt Jakow*.

Niektóre placówki, zwłaszcza *chedery* (podstawowe szkoły religijne dla chłopców) działały bez koncesji, zwykle w prymitywnych warunkach lokalowych. Przy ul. Słowackiego funkcjonowała *jesziwa* (szkoła talmudyczna), która kształciła m.in. przyszłych rabinów i sędziów religijnych. Jednak większość dzieci żydowskich chodziła do szkół powszechnych. W 1918 roku zaczęła funkcjonować szkoła dla dzieci chrześcijańskich (późniejsza SP nr 1), a od 1919 roku szkoła dla uczniów wyznania mojżeszowego (SP nr 2). Początkowo obie mieściły się w budynkach wynajętych przez miasto. W 1927 roku *Jedynka*, której patronem został Władysław Reymont, otrzymała nowy gmach. Wkrótce powstały dwie kolejne placówki. Były to SP nr 3 (dla dzieci chrześcijańskich), działająca w wynajętym budynku przy ul. Moniuszki, i SP nr 4 (dla uczniów wyznania mojżeszowego), która po kilku latach otrzymała własną siedzibę (przy ul. Szkolnej).

Jesienią 1938 roku do otwockich szkół zapisanych było ok. 2700 uczniów. Nieco ponad połowę z nich stanowiły dzieci żydowskie. Do rozwoju edukacji powszechnej przyczyniło się wielu nauczycieli i społeczników, m.in. Leon Scheiblet (kierownik SP nr 1), Wacław Brzeziński (kierownik SP nr 3), Adela Reinerowa, Gustawa Kamińska.

Nobilitacją dla miasta było Humanistyczne Gimnazjum Koedukacyjne.

Zaczął ono działać już w 1919 roku, najpierw pod egidą Polskiej Macierzy Szkolnej, a potem zostało przejęte przez Zarząd Miasta. W okresie kryzysu ekonomicznego, w 1933 roku, zostało z kolei przekazane Spółdzielczemu Zrzeszeniu Nauczycieli. W Gimnazjum, niekiedy nazywanym uczelnią, kształciła się młodzież zarówno chrześcijańska, jak i żydowska, niektórzy uczniowie dojeżdżali z sąsiednich miejscowości. Do najbardziej zasłużonych profesorów należeli: Franciszek Adamski, Leon Błazejewicz, Jan Marcinkiewicz, Jan Paulus, Antoni Wawrzynowicz, Zofia Zemel.

Profesorowie i absolwenci Gimnazjum zasilili krąg otwockiej inteligencji. Wnieśli wiele inicjatyw do życia miasta. W 1924 roku grupa gimnazjalistów, zafascynowana piłką nożną, założyła *Otwocki Klub Sportowy (OKS)*. Przez kilka lat istniał on jako dzika drużyna, która z czasem zaczęła uczestniczyć w rozgrywkach *Warszawskiego Okręgu Piłki Nożnej*. Awansowała do klasy „A”, czyli do najwyższego szczebla na poziomie wojewódzkim. Stopniowo utworzono kolejne sekcje: lekkoatletyczną, kolarską, piłki siatkowej, tenisa stołowego i ziemnego, koszykówki, sportów zimowych. W 1936 roku klub otrzymał nowoczesny stadion, a kochająca sport młodzież zbudowała też skocznię narciarską na wzgórzu Meran.

Oprócz OKS działały też inne kluby sportowe: chrześcijańskie (*Wi cher*, *Strzelec*) i żydowskie (*Hapoel*, *Gwiazda*, *Wulkan*, *Nordja*).

Dzięki społeczności Gimnazjum zaczęło działać też Otwockie Towarzystwo Teatralne.

Powstało ono z inicjatywy profesora Edmunda Ajgnera, który w 1926 roku zachęcił grupę uczniów do pracy w zespole teatralnym. Dwa lata później, po uzyskaniu matury, młodzi entuzjaści aktorstwa wzięli już sprawy w swoje ręce. Towarzystwo skupiło osoby w różnym wieku i wykonujące różne zawody. Część dochodów zespół przekazywał różnym

instytucjom, m.in. *Straży Pożarnej*. Działało też *Amatorskie Koło Teatralne*, skupiające żydowskich wykonawców.

Rosnącą popularnością cieszyły się kina, zwłaszcza należąca do rodziny *Nusfeldów Oaza*. Popularnym miejscem życia towarzyskiego stałych mieszkańców oraz gości miasta była *cukiernia Franciszka Adamkiewicza* przy ul. Kościelnej. Wiele osób spragnionych wypoczynku i rozrywki przyciągał *park miejski*, zmodernizowany przez wybitnego architekta krajobrazu *Stanisława Zadore-Życieńskiego*. W parku założono korty tenisowe, wyznaczono miejsca do kąpeli słonecznych, zbudowano basen otoczony kwietnikami. W tej scenarii od maja do września codzienne wstępowała orkiestra. Kilkakrotnie podejmowano inicjatywy wydawania prasy lokalnej (m.in. „*Echa Otwockiego*”).

Wskutek wzrastającej liczby mieszkańców i przyjezdnych budynek kościoła okazał się niewystarczający.

Było to wyzwanie, przed którym stanął proboszcz – ks. kanonik *Ludwik Wolski*. Podejmował on wiele inicjatyw. Szczególną troską otaczał najmłodszych parafian, kształtując ich postawy religijne, patriotyczne i humanistyczne. Apelował: „*Dzieci, bądźcie radością rodziców*”. Doprowadził do wybudowania domu parafialnego, który służył nie tylko celom religijnym, ale też społecznym i kulturalnym. Energiczny ks. kanonik był też inicjatorem powołania *Kasy Pożyczkowej* działającej według wzorów *Kasy Stefczyka*.

Budowę nowej świątyni, którą zaprojektował brat proboszcza *Łukasz Wolski*, rozpoczęto w 1930 roku. *Ksiądz Wolski* okazał się dobrym organizatorem. Zachęcił wielu parafian do poparcia wspólnego dzieła. Zwrócił się też o pomoc do dzieci z całej Polski. W 1935 roku kościół został konsekrowany. Na terenie parafii działało kilka zgromadzeń zakonnych, w tym siostry *felicjanki*, które przybyły do Otwocka na prośbę księdza *Wolskiego*. Zaczęły one

odgrywać ważną rolę zwłaszcza na Kresach, gdzie urządziły kaplicę i zorganizowały przedszkole.

Liczne więzi z Otwockiem (m.in. przez wspólną parafię) miały Wille Świdarskie.

Początkowo wchodziły one w skład gminy Karczew, a w 1925 roku zostały włączone do gminy Letnisko Faleńca. Świder zasłynął jako atrakcyjna miejscowość wypoczynkowa, przez którą płynie urokliwa rzeka. O wizerunek ten troszczyły się: Stowarzyszenie Nieruchomości Letniska Świder oraz Stowarzyszenie Przyjaciół Świdra. Przyjeżdżali tu m.in. znani literaci. Jednym z nich był Jan Parandowski, który w przyjaznej atmosferze pensjonatu Słoneczny i w harmonii z przyrodą znajdował inspiracje do swojej twórczości.

Z kolei w świecie nauki Świder był znany jako miejscowość, w której z inicjatywy prof. Stanisława Kalinowskiego powstało i funkcjonowało Obserwatorium Magnetyzmu Ziemińskiego, uważane za jedną z najważniejszych tego typu placówek w Europie.

Wielokulturowość Otwocka tworzyli nie tylko Polacy i Żydzi.

Mieszkali tu również nieliczni Niemcy, a także Rosjanie, z których najbardziej znany był prawosławny metropolita Dionizy Waledyński. Miał on swoją posiadłość w willi „Alba”. Żydowski publicysta Samuel Lejb Scheiderman utrwalił jeden z rysów wielokulturowości miasta w latach 30., pisząc o cadyku kozienickim, który przyjeżdżał do Otwocka na soboty i niedziele. Cadyk ów: „mieszka wtedy w domu przylegającym do willi prawosławnego metropolity. Obaj pomazańcy boży często spotykają się w czasie spacerów po sosnowych lasach Otwocka”.

Należy pamiętać o tym, iż sama społeczność polska też była bardzo zróżnicowana pod względem kulturowym. Był to efekt m.in. tego, że osiedlały się tu osoby z różnych części Polski oraz z utraconych wschodnich Kresów Rzeczypospoli-

tej. Spora część z nich przyjeżdżała do Otwocka jako do miasta słynącego z tego, że można tu oddychać mahoniowym powietrzem.

Określenie to spopularyzował Cezary Jellenta.

Ten wybitny literat i krytyk napisał książkę „Sosny otwockie. Obraz miasta uzdrowiska”. W tym błyskotliwym esejem zawarł informacje z różnych dziedzin: geologii, medycyny, historii i życia codziennego. Scharakteryzował magiczne działanie Otwocka, przejawiające się zbawiennym oddziaływaniem na cały organizm człowieka. Pisał z żarliwą nadzieją, gdyż sam przebywał tu na kuracji. Wskazywał, że rozpoczyna się walka o duszę Otwocka. Toczy się ona między zwolennikami utrzymania leczniczo-uzdrowiskowego charakteru i wielkiego racjonalnego letniska a tymi, którzy będą się starali wyzyskać każdą pędz tutejszej ziemi dla profitu materialnego. Jellenta apelował: „Utrzymać klimat! Utrzymać powietrze. Zachować w czystości bezcenne złoża piaskowe. Ukazał także drogę do osiągnięcia i zarysował wizję rozwoju Otwocka. Wzniósł jego literacki pomnik, który – jak się miało okazać – przetrwał dłużej niż materialne obiekty uzdrowiska. Książkę można uznać również za artystyczny testament autora. Cezary Jellenta zmarł w Otwocku 1 września 1935 roku.

Mieszkańcy Otwocka, tworzącego samorządową gminę miejską, byli obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej.

Demonstrowali to m.in. podczas uroczystości państwowych. Pierwszą z takich znaczących ceremonii były obchody dziesięciolecia Polski niepodległej w listopadzie 1928 roku. Najpierw w synagodze i w kościele odbyły się podniosłe nabożeństwa, a następnie dwa pochody – chrześcijański i żydowski – połączyły się przy skrzyżowaniu ul. Kościelnej i Alei Kościuszki i wspólnie podążyły w stronę Magistratu. Specyficzny akcent wystąpił w 1930 roku, kie-

dy obchodzono dziesiątą rocznicę odparcia najazdu bolszewickiego. Młodzież szkolna posadziła wtedy 200 drzewek morwowych, przekazanych przez władze wojewódzkie.

Z cziąg przypominano zasługi Józefa Piłsudskiego. W 1928 roku nadano mu honorowe obywatelstwo miasta. Uczczono go też pomnikiem wystawionym w parku miejskim, a później obeliskiem przy Alei Kościuszki. Józef Piłsudski został patronem stadionu, Szkoły Powszechnej nr 4 i jednej z ulic. Delegacja Otwocka uczestniczyła też w sypaniu kopca Piłsudskiego w Krakowie. W listopadzie 1938 roku honorowym obywatelem miasta i uzdrowiska został marszałek Edward Rydz-Śmigły.

Wiosną 1939 roku mieszkańcy Otwocka poparli – ogłoszoną przez władze rządowe – Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej. W połowie maja dwutygodnik „Odgłosy Otwocka” informował: „społeczeństwo otwockie subskrybowało pożyczkę na przeszło 400 000 zł, „w tym Żydzi na 280 000–300 000 zł”.

Czas niemieckiej okupacji, czas Zagłady...

...dziesięcioro dzieci zostało zabitych, a dwadzieścioro pięcioro zostało rannych, wiele z nich będzie kalekami. Tak Melchior Wańkowicz opisał zbrodnicze dzieło niemieckiego lotnika, który: „zrzucił bomby na spokojne lotnisko nie mające żadnych obiektów wojskowych, o godzinie dziewiątej dwadzieścia, w piątek, dnia pierwszego września... Te bomby spadły na Zakład Leczniczo-Wychowawczy Towarzystwa Centos i na sąsiedni sierociniec.

W 1939 roku Otwock nie miał większego znaczenia strategicznego.

W okolicach miasta toczyły się jednak zażarte walki. Związane one były m.in. z obroną przyczółków wiślane-go mostu w Świdrach Małych (budowę tego obiektu ukończono kilka tygodni wcześniej). Niemcy próbowali też sforsować Wisłę na wysokości Karczewa, używając łodzi pontonowych. Pierwsze ataki nieprzyjaciela

zostały odparte, ale wkrótce Niemcy sforsowali Wisłę na południe od ujścia Świdra i 14 września zajęli Otwock. Już wcześniej przez miasto przewijały się tłumy uchodźców z Warszawy. Z kolei niektórzy mieszkańcy Otwocka przedzierałi się dalej na wschód, gdzie miała być podjęta obrona przeciw Niemcom. Plan ten nie został zrealizowany.

Otweek znalazł się w obrębie tzw. Generalnego Gubernatorstwa (GG). Administracyjnie należał do dystryktu warszawskiego. Pozostał w powiecie warszawskim, w którym władzę sprawował niemiecki starosta (Kreishauptmann). Okupanci rozwiązali samorząd miejski i Komisję Klimatyczną. Na polecenie starosty burmistrzem Otwocka pozostał Jan Gadowski. Miał on jednak ograniczone kompetencje. Decyzje, które podejmował, mogły być zmieniane i zawieszane przez starostę.

Niemcy zaczęli ściągać do miasta formacje wojskowe, a także policyjne. Wśród nich najważniejszą rolę odgrywała Państwowa Policja Kryminalna (Kripo). Oddziały Wehrmachtu stacjonowały w dwóch budynkach szkół powszechnych: nr 1 i nr 4. W budynku kasyna okupanci utworzyli Dom Żołnierza (Soldatenheim) i szkołę podoficerską. Wiele pensjonatów – łącznie z Uzdrowiskiem A. Gurewicza – przeznaczili na wojskowe ośrodki lecznicze.

Mieszkańcy Otwocka poddani zostali rygorom okupacyjnym.

Niemcy rozwiązali działające stowarzyszenia. Nakazali usunąć wszystkie godła i szyldy państwa polskiego, zabronili używania barw narodowych nawet na cmentarzu. Zmienili nazwy wielu ulic upamięniających polskich bohaterów narodowych. Ok. 400 mieszkańców Otwocka zostało wywiezionych na roboty do Rzeszy.

Uosobieniem niemieckiego terroru w Otwocku był dowódca Kripo Otto Schlicht. Z jego rozkazu Niemcy dokonywali w mieście i okolicach wielu egzekucji na Polakach, a tak-

że organizowali łapanki. Wiadomo o co najmniej kilku mieszkańcach Otwocka, którzy trafili do obozów koncentracyjnych. W kwietniu 1941 roku piętnastoletni Sławek Lewiński zniszczył hitlerowskie emblematy ułożone przed willą, w której mieszkał Schlicht. Chłopiec wraz z ojcem zostali zamordowani w Auschwitz. Ponadto okupanci nałożyli na mieszkańców miasta wysoką kontrybucję oraz wysadzili w powietrze pomnik Tadeusza Kościuszki. Natomiast jedną z cichych ofiar hitlerowskiego terroru był Eugeniusz Stoczewski (nr obozowy 22 883) skierowany do karnej kompanii w Auschwitz. Wraz z dziewięcioma współwięźniami uczestniczył w zbiorowej ucieczce. Został jednak schwytany, a następnie zabity przez Niemców. Rodzina dopiero po kilkudziesięciu latach poznała okoliczności jego śmierci i upamiętniła ją symbolicznym grobem na otwockim cmentarzu.

Okupacja spowodowała również inne zagrożenia.

Spadła liczba kuracjuszy i letników, dlatego miasto straciło dochody z opłaty klimatycznej. Uzyskiwało też mniejsze wpływy z podatku lokalowego i dochodowego. Musiało zaś spłacać kredyty zaciągnięte jeszcze przed wojną, a także ponosić nowe wydatki, zwłaszcza na kwaterunek niemieckich oddziałów wojskowych i policyjnych. Dodatkowym obciążeniem było udzielanie pomocy uchodźcom oraz przesiedleńcom z innych miejscowości.

Wskutek zarządzanej przez okupantów wymiany pieniędzy mieszkańcy GG utracili znaczną część swoich oszczędności. Wielu otwocczan straciło tradycyjne źródła utrzymania, związane z obecnością letników i kuracjuszy. W szczególnie trudnej sytuacji znalazły się te rodziny, których jedyni żywiciiele polegli na wojnie, dostali się do niewoli, zaginęli lub zostali wywiezieni na przymusowe roboty do Rzeszy. Ludność dotkliwie odczuwała pogarszające się warunki aprowizacyjne. Brakowało żywności i opału, artykułów tekstylnych i my-

dła. Rozwijał się czarny rynek. Większość mieszkańców żyła w nędzy.

W tych warunkach dużego znaczenia nabrała pomoc społeczna, prowadzona przez Miejski Komitet oraz delegaturę Rady Głównej Opiekuńczej. Instytucje te uzyskiwały środki z dobrowolnych ofiar i zbiorów, subwencji miejskich i z różnego typu opłat, a także otrzymywały artykuły z darów amerykańskich. Udzielano zapomóg pieniężnych, organizowano dożywianie i bezpłatną opiekę lekarską. Prowadzony był miejski sierociniec. Dzięki inicjatywie dra Pawła Martyszewskiego uruchomiony został Szpital Powiatowy.

Niektórzy mieszkańcy włączyli się w działalność konspiracyjną wymierzoną w okupanta

Zacząła ona przybierać zorganizowane formy po utworzeniu Związku Walki Zbrojnej (w listopadzie 1939 roku), nasiliła się wskutek powołania Armii Krajowej (w lutym 1942 roku). Otweek należał do IV Rejonu AK (Koralewo, Fromczyn). Ten zaś wchodził w skład VII Obwodu Warszawskiego (Koleba, Obroza), który obejmował cały powiat warszawski. Spośród mieszkańców Otwocka ważną rolę w strukturach AK odegrał ppr. Zygmunt Migdalski (ZZ). W październiku 1942 roku został dowódcą 1. Kompanii 1. Batalionu, a później dowodził nieetatowym oddziałem ochraniającym radiostację Komentanta Głównego AK. Na początku 1944 roku został dowódcą Oddziału Dywersji Bojowej w Rejonie. Utworzył kadrowy Oddział Specjalny, a do akcji w razie potrzeby powoływał też sprawdzonych żołnierzy z innych jednostek. Współpracował z Oddziałem Dyspozycyjnym Kedywu, którym dowodził por. Józef Czuma (Skryty).

Żołnierze AK przeprowadzili w Otwocku kilka akcji dywersyjnych. Uderzyli m.in. na Urząd Pracy oraz siedzibę Zarządu Miejskiego, mleczarnię (gdzie spalili kartotekę dostaw mleka i rejestr kar za niedostarczenie wyznaczonych kontyngentów) oraz na kino (niszcząc aparaturę).

Uczestniczyli w akcjach na niemieckie pociągi pod Pogorzela i Celestynowem. W najbliższych okolicach Otwocka (m.in. w Świerku) działały również jednostki Batalionów Chłopskich. Ich żołnierze prowadzili akcje sabotażowo-dywersyjne, rozprawiali prasę konspiracyjną, likwidowali bimbrownie, chronili ludność przed oddziałami bandyckimi. Oficerem AK oraz innych organizacji konspiracyjnych był też Bronisław Marchlewicz (Śmiały), kierownik komisariatu Policji Polskiej (tzw. granatowej). Prowadził on akcje wywiadowcze, udostępnił lokal do zbiorów oddziałowi Zygmunta Migdalskiego, ostrzegał wiele osób o grożących łapanekach i aresztowaniach. Niejednokrotnie podejmował decyzje, którymi narażał się okupantom. Poleciał m.in. zwolnić grupę polskich zakładników, zatrzymał kilku uzbrojonych Niemców, którzy dokonali bandyckiego napadu. Te oraz inne działania podejmował wierny zapisanej przez siebie dewizie: ratować wszystko co polskie.

Dlatego roztaczał parasol ochronny nad tajnym nauczaniem.

Niemcy ograniczyli nauczanie w szkołach powszechnych. Wyeliminowali z programu treści odwołujące się do wartości narodowych, skonfiskowali podręczniki do języka polskiego, historii i geografii. Nie zgodzili się otwarcie Gimnazjum. Skromne kształcenie na poziomie wyższym niż powszechny było możliwe w prywatnej szkole handlowej, utworzonej dzięki inicjatywie Zofii Zemel, a później realizowano je w Miejskiej Obowiązkowej Szkole Zawodowej.

Już jesienią 1939 roku zaczęły działać komplety na poziomie gimnazjum, a wkrótce ta forma kształcenia została rozszerzona. W tajne nauczanie włączyła się większość kadry profesorskiej. W uzgodnieniu z władzami kuratorskimi, które podlegały Delegaturze Rządu na Kraj, w Otwocku w latach 1942–1944 przeprowadzano egzaminy maturalne. Tajne nauczanie prowadzone było

też na poziomie szkoły powszechnej. Uwzględniało ono treści pominięte w programach narzuconych przez okupantów. Od 1942 roku prowadzone wcześniej działania włączono w struktury Tajnej Organizacji Nauczycielskiej (TON). Jej delegatem w Otwocku był Wacław Brzeziński, kierownik Szkoły Powszechnej nr 3, a łącznikami na poziomie szkolnictwa średniego zostali Jan Głowczyński i Tadeusz Parnowski. Tajne nauczanie ściśle łączyło się z wychowaniem patriotycznym, realizowanym szczególnie z okazji świąt narodowych, zwłaszcza 3 maja i 11 listopada.

Ważną szkołą patriotyzmu stanowiły Szare Szeregi.

Zastępy i drużyny tworzyły Rój Sosny. Do organizatorów konspiracyjnego harcerstwa należeli: Jerzy Gołoński, Halina Parnowska, Feliks Borodzik i ksiądz Jan Raczkowski, który był też kapłanem otwockiego IV Rejonu Armii Krajowej. Odprawiał patriotyczne nabożeństwa, przywołując w homiliach wartości zwalczane przez okupantów. Znaczenie postaw religijnych uzasadniał następująco: „Ażeby wtedy być Polakiem, trzeba było być mocnym człowiekiem – a gorąca modlitwa dawała siłę”.

Chłopcy przechodzili szkolenie wojskowe i prowadzili akcje małego sabotażu. Natomiast dziewczęta były przygotowywane do służby sanitarnej i służby w łączności. Ówczesny harcerz Janusz Komorowski zwrócił uwagę na istotny fakt: „Otwock był bazą szkoleniową i bazą, gdzie można było względnie swobodnie w lasach przeprowadzać ćwiczenia, uczyć się zakazanych konspiracyjnych piosenek”.

Nie zamarło kulturalne i sportowe życie miasta.

W prywatnych mieszkaniach odbywały się wieczory teatralne. Niemcy rozwiązali OKS i zarządzili konfiskatę całego sprzętu sportowego. Zdewastowano stadion, a jego drewniane ogrodzenie ludność rozebrała

na opał. Jednak grupa zawodników i działaczy, podczas spotkania w prywatnym mieszkaniu, powołała Zarząd Klubu. Otwocka drużyna zaczęła uczestniczyć w konspiracyjnych rozgrywkach organizowanych przez Warszawski Okręgowy Związek Piłki Nożnej. Mecze rozpoczynano minutą ciszy na znak żałoby ogólnonarodowej. Wiele spotkań zawodnicy OKS rozgrywali w biało-czerwonych barwach.

Wojna daleko rzuciła wiele osób na stałe lub przejściowo mieszkających w Otwocku.

Niektóre z nich zginęły w tragicznych okolicznościach. Spoczęły w dołach śmierci w Miednoje (jak aspirant Franciszek Steifer, który do 1937 roku kierował otwockim posterunkiem Policji Państwowej) oraz w Katyniu, gdzie zamordowani zostali Otton Samójłowicz-Salamonowicz, niegdyś burmistrz miasta oraz Urban Antoni Wawrzynowicz, profesor Gimnazjum. Pochodzącego ze znanej otwockiej rodziny Stefana Wałachowskiego Niemcy zgładzili w podwileńskich Ponarach. Wśród ofiar deportacji na Wschód był zasłużony społecznik Adam Wyróżebski. Natomiast do tych, którzy zdołali wydostać się z nieludzkiej ziemi sowieckich łagrów, należał Stefan Waydenfeld, autor sugestywnych wspomnień „Droga lodowa”. Wielkie uznanie, jako as lotnictwa, zyskał z kolei Aleksander Gabszewicz. We wrześniu 1939 roku bronił on nieba nad Warszawą, a później, do końca wojny, walczył na Zachodzie, m.in. w bitwie o Anglię. Został awansowany na generała brygady. Do Otwocka, jako uznanego ośrodka leczenia gruźlicy, trafiło wielu zasłużonych Polaków. Wśród nich byli: gen. Julian Filipowicz (bohaterski oficer z wojny obronnej w 1939 roku) oraz aktor Stefan Jaracz (uwolniony z obozu Auschwitz).

Stanisław Zajac
II część tekstu do albumu
przygotowanego w ramach
100-lecia Miasta Otwocka
pt. „Otwock 1916–2016”

Święto Sosny

Już po raz 12. w Otwocku odbyły się obchody Święta Sosny. Tradycyjnie w trakcie uroczystości nadano imię jednej z sosen na terenie Urzędu Miasta Otwocka

Po raz kolejny Urząd Miasta Otwocka przy współpracy z Mazowieckim Zespołem Parków Krajobrazowych oraz Nadleśnictwem Celestynów zorganizował uroczystość Otwockie Dni Ziemi pod nazwą „Święto Sosny”. Uroczystość zainicjowana przez byłą naczelnik Wydziału Gospodarki Gruntami Rolnymi, Leśnymi i Ochrony Środowiska Marzenę Połosak odbyła się w naszym mieście już po raz 12. Obchody rozpoczęły się 22 kwietnia 2016 roku na terenie Urzędu Miasta Otwocka. Zgromadzonych gości powitał Prezydent Miasta Otwocka Zbigniew Szczepaniak. W uroczystości wzięli udział: Zastępca Dyrektora Mazowieckiego Zespołu Parków Krajobrazowych Robert Belina, Nadleśniczy Nadleśnictwa Celestynów Artur Dawidziuk, Polski Klub Ekologiczny „Koło Otwockie Sosny” reprezentowane przez prezesa Bohdana Szymańskiego, Jana Seremeta oraz innych członków klubu, członkowie Rady Miasta Otwocka, dzieci z otwockich przedszkoli i uczniowie szkół podstawowych. Tradycyjnie w trakcie uroczystości nadano imię jednej z sosen rosnących na terenie Urzędu Miasta. Sosnę nazwano imieniem Marzeny Połosak – Naczelnika Wydziału Gospodarki Gruntami, Rolnictwa, Leśnictwa i Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Otwocka w latach 1995–2016. Uroczystego odsłonięcia pamiątkowej tabliczki dokonał Prezydent Miasta Otwocka Zbigniew Szczepaniak razem z rodziną śp. Marzeny Połosak. Po uroczystości dzieci przemaszerowały do pobliskiego skateparku oraz na teren Zespołu Szkół nr 2, gdzie sadziły małe sosenki. Finał uroczystości odbył się w siedzibie Mazowieckiego Zespołu Parków Krajobrazowych w Otwocku. Laureatom konkursu „Szkolny karmnik – dokarmiamy ptaki zimą” zostały wręczone nagrody w postaci sprzętu sportowego. Po części

oficjalnej na najmłodszych czekał poczęstunek oraz liczne konkursy i zabawy.

Tegoroczna uroczystość nadania imienia drzewu w Alei Sosen jest dla nas szczególna, wyjątkowo wzruszająca, ponieważ w przeciwieństwie do lat ubiegłych, kiedy na patronów kolejnych drzew wybieraliśmy zasłużone dla przyrody i środowiska postaci z nieco odleglejszej historii, w tym roku patronką sosny zostaje osoba, którą dobrze znaliśmy, z którą pracowaliśmy, niektórzy z nas – wiele lat, i którą musieliśmy z żalem pożegnać zaledwie kilka tygodni temu. Nie chcemy jednak, żeby przejął nas dzisiaj smutek tej straty, bo jest to radosne święto, tak jak radosną i wesołą osobą była Marzena Połosak – patronka sosny, którą wybraliśmy w roku setnych urodzin Miasta Otwocka do Alei Sosen na terenie naszego Urzędu.

Żadna z dotychczasowych uroczystości w Alei nie mogła odbyć się bez jej udziału, bo Marzena Połosak przez 20 lat, aż do początku tego roku, była Naczelnikiem Wydziału Gospodarki Gruntami, Rolnictwa, Leśnictwa i Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Otwocka. To ona zainicjowała w 2003 roku powstanie Otwockiego Centrum Edukacji Ekologicznej – działającego prężnie przez kilka lat forum współpracy pomiędzy Urzędem Miasta i wszystkimi zainteresowanymi problematyką ochrony środowiska i edukacji ekologicznej instytucjami, organizacjami społecznymi, placówkami oświatowymi, lokalną prasą oraz każdym, kto miał potrzebę i chęć uczestnictwa w tej sferze życia miasta. To właśnie w ramach działalności Otwockiego Centrum Edukacji Ekologicznej narodził się pomysł Święta Sosny, zgłoszony przez Sylwię Kozłowską, mieszkankę Otwocka, architekta krajobrazu i członkinię

Koła „Otwockie Sosny” Polskiego Klubu Ekologicznego. Święto Sosny na stałe wpisało się w kalendarz cyklicznych wydarzeń w naszym mieście.

Marzena Połosak, z wykształcenia prawnik, jako Naczelnik największego do niedawna wydziału w Urzędzie Miasta Otwocka, zajmowała się wieloma bardzo istotnymi dla gminy sprawami związanymi z gospodarowaniem mieniem gminy, ale zawsze mocno angażowała się również w sprawy powierzone części wydziału odpowiedzialnej za sprawy dotyczące ochrony środowiska. Dbała przede wszystkim o to, aby wszystkie decyzje i działania podejmowane były w całkowitej zgodności z obowiązującym prawem. Osobiście angażowała się w te sprawy, potrafiła zdecydowanie zawalczyć, postawić na swoim, choćby wtedy, gdy trzeba było uchronić przed wycinką cenne drzewo. Mierzyła się z bardzo trudną materią poszukiwania kompromisu między interesem ludzi a dobrem przyrody, środowiska, co niestety często nie idzie w parze, w szczególności przy realizacji różnego rodzaju inwestycji.

Marzena Połosak zawsze, przy każdej okazji podkreślała, że stawia na młodych, widziała w młodziźnie, w dzieciach, w młodych pracownikach przyszłość, uważała, że to młodym trzeba dawać szanse, zaufać, że to od młodych zależy nasze jutro, dlatego też trzeba inwestować w ich wiedzę i wrażliwość, także tę ekologiczną. Cieszymy się, że tak licznie przyszlście dziś na dzisiejszą uroczystość pod sosną Pani Marzeny, ona też byłaby bardzo szczęśliwa, widząc tu tak dużo młodych, uśmiechniętych twarzy, sama lubiła się śmiać, w towarzystwie zawsze była jego duszą, prywatnie lubiła żartować i cieszyć się życiem, a nam pracownikom najmiej wspomina się ją w otoczeniu ulubionej działki tonącej w zieleni, gdzie najchętniej spędzała wolny czas. Cieszymy się, że dzięki dzisiejszej uroczystości Pani Marzena w pewien sposób zostanie z nami w Urzędzie, zaglądając tu - do okien dzisiejszego Wydziału Ochrony Środowiska. ■

Urząd Miasta Otwocka
ul. Armii Krajowej 5, 05-400 Otwock
Wydział Kultury Sportu i Turystyki
tel. 22 788 37 18,
kultura@otwock.pl; sport@otwock.pl

MAJ 2016

MUZEUM ZIEMI OTWOCKIEJ

14 maja (sobota)

- **Godz. 20.00 Noc Muzeów.** Wystawy plenerowe, otwarcie wystawy eksponatów zebranych od mieszkańców Otwocka z okazji 100-lecia naszego miasta, koncerty. Ogólnomiejska publikacja wyników diagnozy przeprowadzonej

27-29 maja

5. Festiwal Świdermajer. Teren dawnego Pensjonatu Górewicza

1 maja (niedziela)

- **Godz. 12.30** Kościół św. Wincentego a'Paulo, ul. Kopernika 1
Msza święta w intencji śp. Józefa Geislera. Wspomnienie wielkiego lekarza, jednego z ojców miasta, który jest pochowany na cmentarzu w Karczewie. Po mszy świętej złożenie wiązanek na grobie J. Geislera.

7 maja (sobota)

Klub „Batory”. Rowerowa Gra Miejska

15 maja (niedziela)

Kościół Zesłania Ducha Świętego. Odpust parafialny, koncerty, gry i zabawy

20 maja (piątek)

- **Godz. 18.00** Spotkanie autorskie z Elżbietą Cherezińską (autorką m.in. Legionu, cykli Północna droga i Odrodzone Królestwo). Czytelnia dla dorosłych przy ul. Andriollego 45. Po spotkaniu można będzie zakupić najnowszą powieść „Turniej Cieni” i otrzymać autograf autorki.

22 maja (niedziela)

- **Godz. 19.00** Kościół św. Wincentego a'Paulo ul. Kopernika 1
IV Festiwal Pieśni Maryjnych w wykonaniu chórów

KONCERT

miast partnerskich Otwocka i Lennestadt

5 maja 2016 r.
(czwartek) **godz. 19.00**

Kościół

**pw. św. Wincentego a'Paulo,
ul. Kopernika 1, Otwock**

W koncercie weźmie udział

**Anna Pehlken - Sopran oraz chóry:
„Lira” i „Kirchenechor Meggen”**

OTWOCKIE CENTRUM KULTURY

KLUB „SMOK”

Klub „SMOK” czynny od poniedziałku do piątku w godz. 12.00 - 20.00

Świetlica dla dzieci i młodzieży – E. Sasiadek, I. Trzcińska

Nieodpłatne zajęcia świetlicowe:

- * turnieje gier planszowych
- * zajęcia i gry ruchowe
- * zajęcia z terapii pedagogicznej – zajęcia korekcyjno – kompensacyjne z dziećmi mającymi problemy z nauką kl. I-III
- * kawiarenka komputerowa
- * zajęcia aktorskie (przygotowanie przedstawienia w ramach Przeglądu Amatorskich Przedstawień Profilaktycznych)

Zajęcia odpłatne:

- * pracownia rzeźby – M. Pietrzak – wtorek, środa godz. 17.00
- * „Maluszkowo” zajęcia dla dzieci od 2 do 4 lat przygotowujące dziecko do pobytu w przedszkolu – gry i zabawy ruchowe, zajęcia muzyczne, warsztaty plastyczne – E. Sasiadek – wtorek godz. 9.00
- * zajęcia teatralne – E. Sasiadek – wtorek 16.00
- * zajęcia plastyczne – I. Trzcińska – czwartek 16.00
- * zajęcia muzyczne – M. Gajewski – wtorek 18.00, czwartek 17.00
- * zajęcia kulinarne – E. Sasiadek – poniedziałek 17.00

UNIwersYTET TRZECIEGO WIEKU

10 maja (wtorek)

- **Godz. 11.00** „Spotkanie przy grach planszowych”. Organizator: kawiarnia Graj Cafe. Wydarzenie dla studentów OUTW. Klub Smok

15 maja (niedziela)

- **Godz. 18.00** Wyjazd na Operę „Straszny Dwór”
Wydarzenie dla studentów OUTW. Teatr Wielki Warszawa

17 maja (wtorek)

- **Godz. 11.00** Wykład: „Prawidłowe żywienie”. Prowadzi: mgr Anna Gołębiowska. Wydarzenie dla studentów OUTW. Klub Smok

20 maja (piątek)

- **Godz. 13.00** Wykład: „Praktyczne cechy informacji”. Prowadzi: dr Lech Borowski. Wydarzenie dla studentów OUTW. WSPiNS w Otwocku, ul. Armii Krajowej 13

24 maja (wtorek)

- **Godz. 10.00** Spotkanie z okazji Dnia Matki
Wydarzenie dla studentów OUTW. Klub Smok

31 maja (wtorek)

- **Godz. 8.00** Wycieczka autokarowa do Sierpca - Muzeum Wsi Mazowieckiej. Wydarzenie dla studentów OUTW. Wyjazd: Klub Smok

WEŹ UDZIAŁ W ZAJĘCIACH UNIwersYTETU III WIEKU!

Słuchaczem może być każdy niezależnie od wieku i bez względu na to, jakie szkoły ukończył w przeszłości.

Uniwersytet proponuje zajęcia w następujących sekcjach:

- Sekcja krajoznawczo-turystyczna
- Sekcja imprez kulturalno-rozrywkowych
- Sekcja Nording Walking
- Gimnastyka 60 +

Otwockie Centrum Kultury, Klub „Smok”
ul. Warszawska 11/13, 05-400 Otwock
Tel.: 22 779 36 43 lub 667 32

OTWOCKI INFORMATOR KULTURALNY